

روی خط آلمان

ایرج ربیعی

مقابله با مشکل بیکاری روند افزایش بیکاری بسیاری از هم وطنان را نگران کرده است

افزایش بیکاری در آلمان و مشکلات فعلی دولت فدرال با حزب ائتلافی لیبرال به رهبری گیدو وستروله، وزیر امور خارجه و قائم مقام صدراعظم و انتقاد شدید وی به اداره رفاه به این علت، پولی که به بیکاران تعلق میگیرد زیاد است و به همین دلیل کسی حاضر نیست حتی به کاری که مناسب تحصیلات و تخصص اش نیست، مشغول شود، موجی از انتقاد و بحث و تفسیر در سیاست رفاه این کشور بوجود آورده و گفته میشود چنین مشکلی در تاریخ دموکراسی آلمان بعد از جنگ جهانی دوم وجود نداشته است.

در همین مورد، خارجی‌ان مقیم آلمان با مشکلاتی روبرو شده اند و هنوز نمیدانند تکلیف آنها چیست زیرا دولت بویژه خانم مرکل در جواب به انتقادات شدید قائم مقام خود در هفته گذشته اظهار داشت، وزیر امور خارجه در گفتار خود رعایت اعتدال نکرده و اغراق گویی میکند.

در واقع چون مشکل سیاست آلمان چه اجتماعی و چه سیاسی مربوط به مهاجرین نیز میشود، تعداد زیادی از ایرانیان تقاضا کرده اند، برای آنها رتوس مسایل و مشکلات فعلی را روشن کنیم زیرا مراجعه به ادارات کاغذ بازی زیادی بهمراه دارد و اکثر هم وطنان قادر به رفع آن نیستند.

ما با در نظر گرفتن مشکل فعلی بازار کار و پیشنهاد بسیار جدی رهبر حزب لیبرال مینی بر تغییرات وسیع در قانون کار و کاهش پرداخت های دولت از طریق اداره رفاه (Sozialamt) بخش مهمی از مقالات صفحه روی خط آلمان را به این مشکل اساسی اختصاص میدهم.

اولین نکته برای آگاهی هم وطنان تذکر ما برای جدا سازی ادارات آلمان و وظایف آنها با یکدیگر است. نباید فراموش کرد، اداره ای که حقوق بیکاری و یار فاهی پرداخت میکند همان اداره ای است که حق اجاره را میپردازد این ادارات با یکدیگر تفاوت زیاد دارند و نباید وظایف آنها را یکدیگر ادغام کرد.

در گذشته قبل از شروع دولت شرودر، قانون بیکاری وجود داشت، بعد از مدتی که بستگی به سالهای سابقه کار داشت، بیکاران حقوق بیکاری از اداره کل کار (مربوط به دولت فدرال) دریافت میکردند و بعد از مدتی چنانچه مشغول بکار نمیشدند، اداره رفاه مجبور بود حداقل زندگی آنها را تأمین کند. تأمین حد اقل زندگی طبق قانون کار آلمان به عهده شهر ها و مناطق، نه به عهده دولت فدرال بود. این مسئله طی سالهای متمادی با افزایش بیکاری در آلمان باعث شده شهر ها و مناطق زیر فشار شدید مالی قرار گیرند و نتوانند از عهده پرداختی ها بربایند.

برای کاهش مشکلات مناطق و شهر ها دولت شرودر قانونی تصویب کرد و نام آن را هارتس ۴ گذاشت. طبق این قانون که بنام مبتکر آن هارتس به تصویب رسید، هر فردی که بیکار شود، در وهله نخست از مزایای قانونی، بیکاری اول (Arbeitslosengeld 1) و سپس بعد از مدتی که بستگی به سالهای سابقه کار دارد، میتواند از مزایای هاتس ۴ استفاده کند.

در همین مقطع خوانندگان نيمروز سئوالات زیادی را مطرح کرده اند که ما در این مقاله خلاصه آن را تشریح میکنیم.

دولت شرودر برای رفع مشکل بیکاران و خزانه شهر ها قانون جدید را تصویب کرد، طبق این قانون فردی که بیکار شود، بعد از گذشت مدت زمانی که بستگی به سابقه کاری وی دارد، (حق بیکاری یک) که معمولاً تا ۱۸ ماه بطول میانجامد، از مزایای اداره کار تا حدود ۶۰ درصد دریافتی از آخرین دستمزد خود استفاده میکنند و به آنها این مزایا تعلق میگیرد.

بعد از مدت مزبور، فرد بیکار از مزایای

هارتس چهار ۴ استفاده خواهد کرد، بخشی از این مزایا بعهد شهر ها و مناطق و بخشی از آن بعهد اداره کار (دولت فدرال) است. صرف نظر از مزایای این قانون که در آن برخلاف قانون بیکاری قبل از تصویب دولت شرودر باز نشستگی محاسبه نمی شد، در قانون هاتس ۴ کلیه سنوآت بیکاری به حساب باز نشستگی افراد حساب شده و اضافه میشود. این قانون انتقالی باعث شد تا برای بیکاران طی مدت بیکاری حقوق باز نشستگی از سوی دولت فدرال پرداخت شود.

پرداخت میزات باز نشستگی از سوی دولت فدرال میلیارها هزینه در برداشت و دارد. در حالیکه طبق قانون قدیم، فقط بیمه بیماری را شهر ها تقبل میکردند.

چون اکثر مشکلات فعلی مربوط به هارتس چهار ۴ میشود و هم وطنان سئوالات زیادی از ما دارند، به خلاصه آن میپردازیم. اگر فردی بیکار شد، میتواند با در دست داشتن آخرین نامه شرکتی که وی را اخراج کرده، که میزان حقوق وی در آن نوشته شده به اداره کمک هزینه اجاره مراجعه کند. این اداره طبق جدول اعلام خواهد کرد، آیا به فرد بیکار با در نظر گرفتن درآمد بیکاری به چه میزان اجاره تعلق خواهد گرفت. توجه داشته باشید، پرداخت کمک اجاره ربطی به مزایای کمک بیکاری ندارد و از سوی اداره دیگری تأمین میشود.

چنانچه نامه اخراج کار فرما به کارگر و یا کارمند ابلاغ شود، فردی که بیکار شده است، فقط سه روز مهلت دارد، خود را به اداره کار معرفی کند و وی باید بعد از معرفی فرم های زیادی را برای شروع بکار جدید پر کرده، تحویل دهد. در غیر این صورت اداره کار میتواند تا سه ماه به متقاضی حق بیکاری نهد. در واقع دولت به افرادی که حکم اخراج در دست دارند، اجازه میدهد، طی مدت سه روز خود را بعنوان بیکار معرفی کنند. کار فرما همیشه یک ماه به فرد اخراج شده امکان میدهد، برای پیدا کردن کار جدید فعالیت کند. طی این مدت دستمزد وی، چنانچه به کار ادامه دهد، پرداخت خواهد شد و اداره کار فرصت دارد برای او محل کار جدید پیدا کند. البته رفتن به اداره کار و تقاضای حق بیکاری با کاغذ بازی زیادی همراه است و باید آن را تحمل کرد.

بنابراین ما به خوانندگان پیشنهاد میکنیم، فوراً بعد از دستور اخراج و نامه استعفا از سوی کار فرما حد اکثر طی سه روز به اداره کار مراجعه کرده و نامه اخراج را به اداره کار بدهند. اما نباید فراموش کرد، میتوان برای کمک هزینه اجاره به اداره مربوطه مراجعه کرد و چنانچه درآمد بیکاری طبق جدول این اداره کمتر از میزان تعیین شده باشد، حتماً به این افراد حق مسکن تعلق خواهد گرفت.

با افزایش کمک هزینه زندگی بیکاران مخالفت شد.

دو حزب سبز و چپ در پارلمان بوندس تاگ آلمان با پیشنهاد خود مبنی بر افزایش کمک هزینه زندگی به بیکاران ماده قانونی هارتس چهار ۴ با شکست مواجه شدند.

این دو حزب پیشنهاد خود را چندی پیش به پارلمان تقدیم کرده بودند و از دولت خواستند، میزان ۳۵۹ یورو برای هر فرد را به ۴۲۰ یورو پیشنهاد سبز ها و ۵۰۰ یورو پیشنهاد چپ ها افزایش دهد.

دو حزب مزبور تقاضای افزایش کمک هزینه زندگی را بر اساس رای دادگاه حامی قانون اساسی که در هفته گذشته تصویب کرده بود، دولت موظف به بررسی جدید کمک هزینه زندگی برای بیکاران است، ارائه کردند.

خانم وان در لاین وزیر کار و امور اجتماعی در این زمینه اظهار داشت، تنها مسئله افزایش کمک هزینه زندگی نیست، بلکه باید برای خانواده ها هدیه بصورت اجناس برای کودکان و رفع احتیاجات آنها از قبیل رفتن به باشگاه های ورزشی و شرکت در کلاس های موسیقی در نظر گرفت.

قبل از خانم وزیر کار، حزب سوسیال

دموکرات پیشنهاد کرده بود، بعد از بررسی افزایش هزینه ها در کشور باید به میزان قابل توجه کمک هزینه بیکاران افزایش یابد. احزاب مخالف دولت مانند چپ سبز و سوسیال دموکرات با انتقاد شدید از گیدو وستروله وزیر امور خارجه و قائم مقام دولت خانم مرکل طی اظهارات خود در پارلمان رسماً از وزیر امور خارجه خواستند میزان پول هائی را که وی در سالهای گذشته از لابی ها و شرکت ها دریافت کرده، اعلام کند.

وستروله تنها فردی است که اصرار دارد، کمک هزینه زندگی بیکاران باید کاهش یابد. احزاب مخالف میگویند، وزیر امور خارجه از هتل داران آلمان پول گرفته تا میزان مالیات بر ارزش افزایی آنها را کاهش دهد. این احزاب با ارائه سند ثابت کردند، وزیر امور خارجه از درد مردم بی خبر است زیرا خود طی دو سال اخیر ۲۵۰ هزار یورو غیر از درآمد های ناشی از سخنرانی و شرکت در مراسم از شرکت ها پول گرفته و اکنون در صدد است هزینه زندگی بیکاران آلمان را کاهش دهد.

بررسی مجازات اعدام در ایران و چین

در آستانه چهارمین کنفرانس حقوق بشر بر علیه مجازات اعدام در شهر ژنو سوئیس، آرناود گایلارد (Arnaud Gaillard) فردی که کنفرانس مزبور را سازمان دهی کرده در آلمان اظهار داشت، سالانه ۶ هزار نفر در جهان اعدام میشوند، ۹۵ درصد این اعدام ها در کشورهای چین، ایران، پاکستان و عربستان سعودی انجام میگردد. وی افزود: مبارزه ما بر علیه مجازات اعدام کار مشکلی است اما اگر به گذشته بنگریم در میابیم، در ۲۰ سال گذشته مجازات اعدام در بیش از دو سوم از کشورهای جهان بمرور اجرا گذاشته میشود، در حالیکه اکنون دو سوم کشورهای جهان از مجازات اعدام صرف نظر کرده اند. ما در ژنو و شهر های دیگر اتحادیه اروپا مانند اشتراسبورگ و حتی مونترال در کانادا طی جلسات کنفرانس از دولت های جهان میخواهیم مجازات اعدام را از قوانین خود لغو کنند. در حال حاضر در ۵۸ کشور جهان مجازات اعدام اجرا میشود که در رأس آنها چین و ایران به ترتیب در مرتبه اول و دوم قرار دارند. وی گفت: آمریکا بعنوان یک کشور دموکرات در جلسات کنفرانس شرکت میکند اما در این کشور در سال گذشته ۵۲ نفر اعدام شده اند.

در کنفرانس ژنو یک هزار نماینده از صد کشور مختلف شرکت میکنند و بر علیه مجازات اعدام بیانیه ای صادر خواهند کرد. آرناود گایلارد طی مصاحبه ای با برنامه کانال اول و رادی دولتی آلمان اظهار داشت، در مذاکرات کنفرانس ما با مشکلات زیادی مواجه میشویم و مرکز ثقل این مشکلات دو کشور چین و ایران هستند. مشکل بیشتر ما متوجه ایران میشود زیرا در این کشور نوجوانان نیز اعدام میشوند.

نکته دیگر اعدام در چین است، در این کشور در سال گذشته ۱۷۰۰ نفر اعدام شده اند و بر اساس اخبار موثق ما از گانه های بدن اعدام شده گان به فروش رفته است.

اما مشکل ایران خیلی بیشتر است، در این کشور افرادی اعدام میشوند که خطایی نکرده اند، در واقع دادگستری این کشور، یک سیستم اختناق است نه رسیدگی دعوی.

رئیس امور سازمان دهی کنفرانس مزبور در مورد ایران هم چنین گفت: سیستم دادگستری ایران برای گرفتن اعتراف درست شده و ایجاد وحشت میکند. در سال گذشته ۳۰۸ نفر در ایران اعدام شده اند، بین افراد اعدام شده، همو سکسول ها، زن هائی که با مردان دیگر رابطه داشته اند، فعالین سیاسی و جوانان وجود دارند.

وی اضافه کرد، در کنفرانس مزبور خانواده قربانیان مجازات اعدام نیز شرکت میکنند از آن جمله از آمریکا، در حال حاضر دولت آمریکا مشغول بررسی لغو حکم اعدام در این کشور است.

استعفای رهبر محبوب پروتستان های آلمان

مارگوت کسمن رهبر محبوب کلیسای پروتستان آلمان از مقام خود کناره گیری کرد. خانم کسمن پس از بازداشت توسط پلیس به دلیل مصرف الکل پیش از رانندگی و عبور از چراغ قرمز از کلیه سمت های رسمی خود کناره گیری کرد.

استعفای مارگوت کسمن نخستین رهبر زن کلیسای پروتستان آلمان صدر اخبار رسانه های درون این کشور است. شمار قابل توجهی از پیروان کلیسای پروتستان این اقدام وی را ناباورانه و غیر ضروری می دانند. بسیاری از روزنامه های مطرح آلمان تیتیر نخست خود را به مارگوت کسمن اختصاص داده و شهامت او را قابل احترام می دانند. مارگوت کسمن که شنبه شب پس از مصرف الکل پشت فرمان نشسته بود و از چراغ قرمز عبور کرد، توسط پلیس متوقف شد.

این ماجرا به سرعت به جنجالی رسانه ای تبدیل شد. با وجود اینکه کلیسای پروتستان اعلام کرد از رهبر خود حمایت می کند، مارگوت کسمن روز چهارشنبه از مقام خود کناره گیری کرد. وی در کنفرانس خبری روز چهارشنبه ضمن پذیرش مسئولیت اشتباه خود گفت: «هر چند از انجام چنین اشتباهی بسیار پشیمان هستم، امانی توأم این واقعیت را نادیده بگیرم که اقتدارم به عنوان رهبر کلیسای پروتستان خدشه دار شده است.»

مارگوت کسمن ۵۱ ساله که دکترای الهیات دارد، اکتبر سال ۲۰۰۹ (۴ ماه پیش) با وجود مخالفت برخی از چهره های محافظه کار کلیسای پروتستان به عنوان نخستین زن برای تصدی رهبری این کلیسا برگزیده شد. او که در سال ۱۹۹۹ به عنوان دومین زن در تاریخ کلیسای پروتستان به مقام اسقفی رسیده است، در سال ۲۰۰۷ از همسرش جدا شد. این جدایی موجب انتقاد شدید کسمن شد که با اعطای مقام اسقفی به وی مخالف بودند.

خانم کسمن که مادر چهار دختر است، آن زمان در مصاحبه ای تلویزیونی گفت که حتی کشیش ها و اسقف ها هم گاهی به بن بست می رسند و اشتباه می کنند و وی پس از جدایی از همسرش گفت که به سلطان سینه مبتلاست و چون فکر می کند زمان کوتاهی برای زندگی در اختیار دارد شهامت پیدا کرده است که زندگی اش از نو سروسامان دهد.

شیوه زندگی و طرز فکر مارگوت کسمن وی را تبدیل به یکی از محبوب ترین چهره های مردمی کلیسای پروتستان کرد. وی اندکی پس از آنکه رهبری این کلیسا را بر عهده گرفت یک گام فراتر

رفت و دست به انتقاد از سیاستمداران زد. او در سخنرانی معروف خود که «هیچ چیز در افغانستان خوب نیست» نام گرفت، با به چالش کشیدن سیاست های دولت آلمان در افغانستان بار دیگر در صد اخبار رسانه های آلمان قرار گرفت.

مارگوت کسمن در کنفرانس خبری روز چهارشنبه در حالی که چهار دختر وی نیز در سالن حضور داشتند گفت: «در آینده نمی توأم مانند سابق از آزادی و حقوق اقلیت ها بگویم، سیاست را به چالش کشم و در مورد آن قضاوت کنم.» وی اشاره کرد انتقاد در چنین شرایطی زمانی اثر خواهد داشت که شکی در استواری اخلاقی او وجود نداشته باشد.

مارگوت کسمن گفت: «قلب من به روشنی به من می گوید که هرگز نخواهم توانست اقتداری را که برای انجام مسئولیتیم به آن نیاز دارم، دوباره به دست آورم.» وی در پایان سخنان خود اضافه کرد متأسف است که نمی تواند به درخواست کسانی که از او خواهش کردند از مقام خود کناره گیری نکنند، پاسخ مثبت دهد. خانم کسمن که در دوران کوتاه رهبری خود به چهره ای محبوب و سمبل مدرن شدن کلیسای پروتستان تبدیل شد، اعلام کرد که از این پس تنها به عنوان کشیشی ساده در خدمت کلیسا خواهد بود.

دو جنجال همزمان در دو کلیسای آلمان کناره گیری رهبر کلیسای پروتستان به دلیل نوشیدن الکل و عبور از چراغ قرمز در حالی مطرح می شود که رهبران کلیسای کاتولیک با وجود رسوایی «سوءاستفاده جنسی از کودکان» از عذر خواهی مستقیم از قربانیان چنین حوادثی خودداری می کنند. وزیر دادگستری آلمان سه شنبه (۲۳ فوریه) در مصاحبه ای تلویزیونی باشکبه سراسری کانال یک تلویزیون آلمان از عدم همکاری کامل کلیسای کاتولیک با دستگاه قضائی برای روشن شدن اتهامات «سوءاستفاده جنسی از کودکان» انتقاد کرد.

در واکنش به این مصاحبه رهبران کلیسای کاتولیک خواستار عذر خواهی زاینه لوت هویز اشنارنبرگ وزیر دادگستری شدند. روبرت زولیتش رهبر اسقف های آلمان در تماسی تلفنی با صدراعظم آلمان خواستار آن شد که وزیر دادگستری سخنان خود را پس بگیرد. کلیسای کاتولیک می گوید که خود ابتدا اتهام «سوءاستفاده جنسی از کودکان» را بررسی می کند و در صورت اثبات و نیاز با دستگاه قضائی همکاری خواهد کرد.

افزایش شمار اسلام گرایان افراطی در آلمان

مورد سفر به کمپ های آموزشی اسلامگرایان افراطی ثبت شده است.

در آلمان بر تعداد اسلامبست هائی که آمادگی انجام عملیات تروریستی را دارند، افزوده شده است. بیشترین پیام های تهدید آمیز از سوی این گروه به هنگام برگزاری انتخابات پارلمانی آلمان دریافت شده اند.

به گزارش هفته نامه «فوکوس» و به نقل از منابع امنیتی، طی سال ۲۰۰۹ میلادی بیش از ۳۰۰ پرونده تحقیقاتی برای اسلامگرایان افراطی در آلمان گشوده شده است.

روزنامه «راینیشه پست» در شماره روز شنبه (۲۷ فوریه) / اسفند، به نقل از منابع امنیتی نوشته است که طی ماه های گذشته شمار اسلامبست های «افراطی خطر آفرین» از یکصد نفر به ۱۲۰ نفر افزایش یافته است. منابع امنیتی به افرادی «افراطی خطر آفرین» می گویند که مظنون به طراحی عملیات تروریستی هستند. سازمان امنیت آلمان در گزارش بهار سال ۲۰۰۹ خود، تعداد این افراد را ۹۰ نفر اعلام کرده بود.

بر اساس همین گزارش، ۳۳۰ نفر نیز «دارای کاربرد» ارزیابی شده اند. این افراد در ارتباط تنگاتنگ با «افراطیون خطر آفرین» هستند. در این گزارش همچنین به تعداد ۱۱۰ نفر اشاره شده است که آمادگی اعمال خشونت را دارند. روزنامه «راینیشه پست» در گزارش خود به فعالیت های اسلامگرایان افراطی نیز پرداخته و می نویسد: «در سال گذشته طی ۸ الی ۹ ماه ۲۰۰

طی سال گذشته میلادی ۱۳ تهدید ویدیویی جدی به آدرس آلمان فرستاده شده که در آن از آلمان بعنوان هدف حمله های اسلامگرایان نام برده شده است. مقامات امنیتی تعداد ۹ عدد از این پیام های ویدیویی را از سوی القاعده می دانند. مقامات امنیتی دلیل افزایش تهدیدها در سال گذشته را برگزاری انتخابات پارلمانی بوندس تاگ می دانند، چون به نظر آنان اسلام گرایان می خواهند بدین ترتیب بر سیاست آلمان تأثیر بگذارند و موجب تسریع خروج نیروهای این کشور از افغانستان شوند. ناظران سیاسی بر این نظرند که پیش از آن نیز حمله های تروریستی سال ۲۰۰۴ در مادرید که مدت کوتاهی قبل از انتخابات صورت گرفت بر نتایج انتخابات این کشور تأثیر گذاشته بود.